

[Fuglsang.]

ejendommelige beskæftigelse, da det ærede medlem hr. Aksel Larsen først talte om den farlige forenkling af de udenrigspolitiske problemer og så selv prøvede at fordele lys og skygge. For hvad gjorde det ærede medlem? I og for sig ganske lærerigt gravede det ærede medlem sin gamle, gennem mange år godt skjulte trotskijstiske teori op om den permanente revolution, en teori, som Trotskij vendte imod Sovjetunionen, og som det ærede medlem — hvad Trotskij af gode grunde ikke kunne — også prøvede så småt at vende mod de øvrige socialistiske lande. Det ærede medlem syntes at have glemte — om det ærede medlem selv nogen sinde har troet på det, men han har dog fra denne talerstol talrige gange som sin ærlige mening søgt at give udtryk derfor over for tinget — at i de socialistiske lande findes der ikke klasser og interesser, der kan tjene på krig, og som derfor ikke er interesseret i krig, hverken kold eller varm.

Til trods for de vitterlige skridt på afspændingsvej, som det ærede medlem ved er foretaget fra Sovjetunionens side, både ved det sidste afrustningsforslag, Sovjetunionens egne militære nedskæringer og tidligere handlinger, mente det ærede medlem ikke desto mindre, at ministerpræsident Khrustjev førte falsk flag, når han ved sin ankomst til Paris udtrykte vilje til at nå et resultat.

Det ærede medlem undrer sig over, at Sovjetunionen stiller krav. Finder det ærede medlem efter den redegørelse, det ærede medlem selv gav, det ikke rimeligt? Finder det ærede medlem det ikke nødvendigt, om man skal genvinde den tillid, som er en forudsætning for afspænding mellem øst og vest? Nej, det, det ærede medlem forsøgte, var, ligesom Trotskij i sin tid og som en række andre grupperinger i arbejderbevægelsen gennem årene, at placere sig mellem to stole, men på en sådan måde, at det ærede medlem ved passende lejlighed kan rykke over til højre, om man dér vil give en plads fri for ham.

Carsten Raft: Det er en fornuftig skik, når man refererer til et dokument, så at oplæse det. Hvis det ærede medlem hr. Lannung havde oplæst dokumentet, ville det være blevet klart, hvor uklar den

omtalte udtalelse er. Over hele landet er den opfattet som ganske uklar. Men det har sine formål: det gælder om at få partiet igennem i en vanskelig passage. Jeg tror, det er sagt ganske udmærket på denne måde: man forsøger at passere Rubicon soppende med skoene i hånden — men vi står ved vadestedet, og vi skal nok få den diskussion taget op.

Aksel Larsen: Jeg ville ønske, at den danske regering, repræsenteret ved den højtærede udenrigsminister, ikke nøjedes med på givne foranledning fra tingets talerstol at sige, at naturligvis ønsker man en almindelig overenskomst om forbud mod alle prøvesprængninger og kontrol med, at en sådan overenskomst overholdes, men ad diplomatisk vej og på anden måde ville gøre klart for atommagterne, at Danmark er levende interesseret i, at man så snart som muligt når til et resultat.

Jeg har ellers ikke meget at sige, for det er der ikke givet anledning til; men det ærede medlem hr. Fuglsang ønsker åbenbart at få et skænderi, og jeg skal forsøge ikke — som Khrustjev i Paris — at lade mig provokere, men jeg vil dog tillade mig at komme med et par bemærkninger.

Jeg har ikke gravet min gamle hidtil godt skjulte trotskijstiske teori om den permanente revolution op. Hvis det ærede medlem hr. Fuglsang overhovedet har hørt, hvad jeg har sagt, vil han vide, at jeg har erklæret, at sameksistenspolitikken er den eneste mulige og nødvendige, og hvis det ærede medlem ikke begriber, at jeg derigennem på det stærkeste har taget afstand fra Trotskij's teori om den permanente revolution — som jeg aldrig har været tilhænger af — begriber det ærede medlem ikke ret meget.

Hvad mit forhold til Sovjetunionen og min opfattelse af Sovjetunionens politik i øvrigt angår, har jeg diskuteret dette i det kommunistiske parti i et par år, før jeg blev smidt ud af partiet, og jeg kunne påberåbe mig adskillige højtidelige beslutninger, som det ærede medlem hr. Fuglsang har stemt for, om, at Danmarks kommunistiske parti ikke viljeløst må efterplapre, hvad der siges fra Sovjetunionens kommunistiske partis side, men selvstændigt skal søge at bedømme sagerne. Det skal